

PEDIATER & ONDERZOEKER

PIERRE SMEESTERS

Een globe-trotter aan het hoofd van de dienst Pediatrie

Elise Dubuisson • Laetitia Bazgani

DOEL: COMMUNICATIE

Pierre Smeesters leerde uit zijn verblijven in Australië het belang van communicatie in een universitair ziekenhuis. Extern uiteraard, maar ook en vooral intern. "Het succes van ons werk hangt grotendeels af van een goede samenwerking,

met respect voor onze eigenheid. Het gaat hier om een grote en essentiële uitdaging voor de zorgkwaliteit. Ik zou dan ook graag over een internettool beschikken waardoor alle medewerkers van het UKZKF gemakkelijker met elkaar kunnen

communiceren. Via dit kanaal zouden we op een eenvoudige manier presentaties, klinische projecten en andere nuttige informatie kunnen downloaden. Alles zou beschikbaar zijn op hetzelfde platform en dus vlotter toegankelijk zijn voor iedereen."

"IK RIJK ERNAAR UIT OM WEER IN HET UKZKF TE MOGEN WERKEN."

Na Cuzco, Brisbane, Brasilia en Melbourne besloot Pierre Smeesters, pediater en infectioloog, uiteindelijk om te verhuizen naar Brussel. Begin oktober wordt hij er hoofd van de dienst Pediatrie van het UKZKF.

OSIRIS NEWS: WAS PEDIATRIE EEN EVIDENTE KEUZE VOOR U?

Pierre Smeesters: Zeker! Pediatrie is tegelijk een specifieke en een algemene specialisatie. De concrete lichamelijke klachten doen er eigenlijk niet toe, want de behandeling omvat hoe dan ook een totaalonderzoek van het kind, wat niet altijd het geval is in de volwassenengeneeskunde. Ik vind trouwens ook het contact met de patiënt helemaal anders in de pediatrie. We gaan altijd spontaan en zacht om met onze patiëntjes, zelfs in de moeilijkste gevallen, en net dat maakt van ons vak iets unieks.

IN WELKE ZIN HEBBEN UW STUDIEREIZEN UW PARKOERS VERRIJKT?

Voor ik voor de pediatrie koos, heb ik 6 maanden als algemeen arts gewerkt in Cuzco, in Peru. Ik deed er één op de twee nachtdiensten, in een klein zorgcentrum in het Andesgebergte. Ik heb daar heel veel geleerd, zowel klinisch als menselijk. Ik kreeg te maken met zeer arme patiënten en met moeilijke situaties. Ik was ook telkens gefrustreerd omdat ik ze niet de behandeling kon geven die ze in België hadden kunnen krijgen. Daar heb ik beslist om bij mijn terugkeer in België in een openbaar ziekenhuis te werken waar de toegang tot zorg vrij is en gewaarborgd voor iedereen.

HET IS OOK DAAR DAT U BESLIST HEBT OM U TE SPECIALISEREN IN PEDIATRISCHE INFECTIOLOGIE?

Precies, en die keuze heeft me naar Brasilia geleid, de hoofdstad van Brazilië, om er tropische ziekten en infectiologie te studeren. Vervolgens heb ik me toegespitst op medisch wetenschappelijk onderzoek, maar altijd met een 'translationele' visie. Met andere woorden: wetenschappelijk onderzoek met een klinisch doel, zoals een vaccin of een behandeling. Nadien ben ik in het kader van mijn onderzoek naar Brisbane getrokken en vervolgens naar Melbourne. Daar heb ik gedurende 4 jaar in een kinderziekenhuis gewerkt dat een internationaal model wil zijn. Tot ik de kans kreeg om terug te keren naar het UKZKF, om er de dienst pediatrie te leiden, een kans die ik met beide handen heb gegrepen.

U KENT HET UKZKF GOED, NIETWAAR, WANT U BENT HIER NIET AAN UW DEBUUT TOE.

Absoluut: ik heb er indertijd nog gewerkt als assistent en consulent. Ik ken hier veel mensen en kijk er enorm naar uit om weer met hen te mogen samenwerken. Ik popel ook om iedereen terug te zien en de tijd te nemen om te luisteren naar de mensen op het terrein, om zo een klarere kijk te krijgen op onze aanpak.

WELKE KRACHT PUT U UIT UW REIZEN OM DEZE FUNCTIE VOL TE HOUDEN?

Ik heb veel mensen ontmoet uit verschillende culturen en milieus. Dat geeft goed de diversiteit weer van een universitair ziekenhuis zoals het onze. Bovendien heb ik kennisgemaakt met verschillende manieren van werken, wat me ongetwijfeld van pas zal komen. Zo hebben ze in Melbourne, naast de permanente zorg voor klinische uitmuntendheid, in nauwe samenwerking met de universiteit van Melbourne een onderzoeksinstituut opgericht binnen het kinderziekenhuis. Dat voorbeeld zou ik hier heel graag volgen. Op die manier kan ik alle onderzoeksprojecten in de kijker plaatsen die momenteel al uitgevoerd worden in ons ziekenhuis en die nog onvoldoende bekend zijn. Een dergelijk instituut zou ook onze onderzoeksactiviteit versterken en structuur geven, in samenwerking met al onze universitaire en ziekenhuispartners. Met als resultaat: een grondiger kennis van de pediatrie, een cultuur van kritische reflectie en evaluatie, en dus een betere zorgkwaliteit voor de patiënt.

ZULT U NA ACHT JAAR UW WERK ALS WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEKER NIET MISSEN?

Nee, omdat ik niet volledig stop met onderzoek. De faculteit geneeskunde heeft me aangemoedigd om er tijd te blijven aan besteden, en heeft me daarom aangesteld als directeur van een laboratorium voor moleculaire bacteriologie. Ik zal dus beide activiteiten combineren en ben daar ontzettend blij mee.

ZICHZELF IN VRAAG STELLEN: HÉT KENMERK VAN DE WETENSCHAPPER EN EEN TROEF VOOR DE ARTS!

Van pediatrie naar wetenschappelijk onderzoek, en dan aan het hoofd komen te staan van een dienst: het is een ietwat ongewoon parkoers, maar Pierre Smeesters heeft het met glans afgelegd. "Het onderzoek dat ik verricht, heeft één enkel doel: de gezondheid en dus de kennis van de pediatrie verbeteren. Om dat te kunnen, moet men bereid zijn om soepel te denken en zichzelf in vraag te stellen. Zowel in het werk als wat uw carrière betreft. Precies daarom heb ik deze uitdaging aanvaard."